

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ
ΤΗΣ ΕΠΙΣΗΜΟΥ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
υπ' Αρ. 1752 τῆς 5ης ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1982
ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑΙ ΠΡΑΞΕΙΣ

ΜΕΡΟΣ Ι

Κανονιστικαὶ Διοικητικαὶ Πράξεις

Ἀριθμὸς 16

ΟΙ ΠΕΡΙ ΔΗΜΩΝ ΝΟΜΟΙ ΤΟΥ 1964 ΕΩΣ 1979
(ΝΟΜΟΙ 64 ΤΟΥ 1964, 15 ΤΟΥ 1966, 9, 47 ΚΑΙ 89
ΤΟΥ 1970, 87 ΤΟΥ 1972 ΚΑΙ 73 ΤΟΥ 1979)

Κανονισμοὶ ἐκδοθέντες δυνάμει τῶν ἄρθρων 8 καὶ 37

Ἡ Δημοτικὴ Ἐπιτροπὴ Μόρφου, ἐνασκοῦσα τὰς ἐξουσίας τὰς χορηγουμένας εἰς αὐτὴν δυνάμει τῶν ἄρθρων 8 καὶ 37 τῶν περὶ Δήμων Νόμων τοῦ 1964 ἕως 1979 καὶ οἰουδήποτε ἑτέρου πρὸς τοῦτο ἐξουσιοδοτοῦντος Νόμου, ἐκδίδει τοὺς ἀκολουθοῦντες Κανονισμοὺς:

1. Οἱ παρόντες Κανονισμοὶ θὰ ἀναφέρονται ὡς οἱ Δημοτικοὶ (Τροποποιητικοὶ) Κανονισμοὶ Μόρφου (Ἀρ. 2) τοῦ 1982 καὶ θὰ ἀναγιγνώσκωνται ὁμοῦ μετὰ τῶν Δημοτικῶν Κανονισμῶν Μόρφου 1965—1973 (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένων ὡς «οἱ βασικοὶ κανονισμοὶ») καὶ οἱ βασικοὶ κανονισμοὶ καὶ οἱ παρόντες Κανονισμοὶ θὰ ἀναφέρονται ὁμοῦ ὡς οἱ Δημοτικοὶ Κανονισμοὶ Μόρφου 1965 ἕως 1982.

Ἐπίσημος
Ἐφημερίς,
Παράρτημα
Τρίτον:
10. 6.1965
20. 3.1970
2.11.1973.

2. Οἱ βασικοὶ κανονισμοὶ τροποποιοῦνται διὰ τῆς ἀπαλείψεως τοῦ Κανονισμοῦ 232 καὶ τῆς ἀντικαταστάσεως τούτου διὰ τοῦ ἀκολουθοῦ Κανονισμοῦ:—

«232.. Ἐν περιπτώσει θανάτου ὑπαλλήλου τινός, ὅστις κατέχει συντάξιμον θέσιν καὶ δὲν ὑπηρετεῖ ἐπὶ δοκιμασίᾳ ἢ ἐπὶ συμβολαίῳ, τὸ Συμβούλιον δύναται νὰ χορηγήσῃ εἰς τοὺς ἐξαρτωμένους τοῦ ἀποθανόντος εἴτε φιλοδώρημα μὴ ὑπερβαῖνον τὰς δι' ἑν ἔτος συνταξίμους ἀπολαβὰς του, εἴτε τὸ φιλοδώρημα, τὸ ὁποῖον οὗτος ἐπέλεξε συμφώνως πρὸς τὸν Κανονισμὸν 231, οἶον δῆποτε ποσὸν εἶναι τὸ μεγαλύτερον.

Διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ὁ ὅρος 'ἐξαρτώμενοι' σημαίνει τοιαῦτα μέλη τῆς οἰκογενείας τοῦ ἀποθανόντος, ἅτινα ἐξ ὀλοκλήρου ἢ ἐν μέρει ἐξηρτῶντο ἐκ τῶν ἀπολαβῶν τούτου κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου του.»

3. Οί βασικοί κανονισμοί τροποποιούνται διά της προσθήκης εϋθὺς μετὰ τὸν Κανονισμόν 230 τοῦ κάτωθι Κανονισμοῦ:

«230Α—(1) Τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, ὅταν ὑπάλληλος ἀποθάνῃ συνεπεῖα τραύματος τὸ ὁποῖον ὑπέστη:

(α) Ἐν τῇ ἐνεργῳ̄ ἐκτελέσει τοῦ καθήκοντος αὐτοῦ·

(β) ἄνευ ἰδικῆς του ἀμελείας· καὶ

(γ) λόγῳ περιστάσεων, αἱ ὁποῖαι δύνανται εἰδικῶς νὰ ἀποδοθῶσιν εἰς τὴν φύσιν τοῦ καθήκοντος αὐτοῦ ἐνῶ διετέλει ἐν ὑπηρεσίᾳ,

τὸ Συμβούλιον δύναται νὰ χορηγήσῃ ἐπιπροσθέτως πρὸς τῷ δυνάμει τοῦ Κανονισμοῦ 232 τυχόν χορηγηθὲν εἰς τοὺς ἐξαρτωμένους αὐτοῦ φιλοδώρημα:

(i) Ἐὰν ὁ ἀποθανὼν ὑπάλληλος καταλείπῃ χήραν, σύνταξιν εἰς αὐτὴν — ἐφ' ὅσον παραμένει ἀνύπανδρος — ἐκ ποσοῦ μὴ ὑπερβαίνοντος τὰ δέκα ἐξηκοστὰ (10/60) τοῦ μισθοῦ του κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν καθ' ἣν ὑπέστη τὸ τραῦμα·

(ii) ἐὰν ὁ ἀποθανὼν ὑπάλληλος καταλείπῃ χήραν εἰς τὴν ὁποίαν χορηγεῖται σύνταξις δυνάμει τῆς προηγουμένης παραγράφου καὶ τέκνον ἢ τέκνα, σύνταξιν δι' ἕκαστον τέκνον ἐκ ποσοῦ μὴ ὑπερβαίνοντος τὸ ἐν ἕκτον τῆς ὑπὸ τῆς προηγουμένης ὑποπαραγράφου καθοριζομένης συντάξεως·

(iii) ἐὰν ὁ ἀποθανὼν ὑπάλληλος καταλείπῃ τέκνον ἢ τέκνα, ἀλλὰ δὲν καταλείπῃ χήραν ἢ δὲν χορηγῆται σύνταξις εἰς τὴν χήραν, σύνταξιν δι' ἕκαστον τέκνον ἐκ ποσοῦ διπλασίου τοῦ ὑπὸ τῆς προηγουμένης ὑποπαραγράφου καθοριζομένου·

(iv) ἐὰν ὁ ἀποθανὼν ὑπάλληλος καταλείπῃ τέκνον ἢ τέκνα καὶ χήραν εἰς τὴν ὁποίαν χορηγεῖται σύνταξις δυνάμει τῆς ὑποπαραγράφου (i) τῆς παρούσης παραγράφου καὶ ἡ χήρα ἀκολούθως ἀποθάνῃ, σύνταξιν δι' ἕκαστον τέκνον ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τοῦ θανάτου τῆς χήρας ἐκ ποσοῦ διπλασίου τοῦ ὑπὸ τῆς ὑποπαραγράφου (ii) τῆς παρούσης παραγράφου καθοριζομένου·

(v) ἐὰν ὁ ἀποθανὼν ὑπάλληλος δὲν καταλείπῃ χήραν ἢ ἐὰν δὲν χορηγῆται σύνταξις εἰς τὴν χήραν, καὶ ἐὰν ἡ μήτηρ του ἐξηρτᾶτο πλήρως ἢ κυρίως ἐξ αὐτοῦ διὰ τὴν συντήρησίν της, σύνταξιν εἰς τὴν μητέρα, ἐφ' ὅσον αὕτη στερεῖται ἐπαρκῶν μέσων συντηρήσεως, ἐκ ποσοῦ μὴ ὑπερβαίνοντος τὴν σύνταξιν ἣτις θὰ ἠδύνατο νὰ εἶχε χορηγηθῇ εἰς τὴν χήραν αὐτοῦ:

Νοεῖται ὅτι:—

(α) Σύνταξις δὲν εἶναι πληρωτέα δυνάμει τῆς παρούσης παραγράφου καθ' οἷονδήποτε χρόνον διὰ πλείονα τῶν τριῶν τέκνα·

(β) εἰς περίπτωσιν συντάξεως χορηγηθείσης δυνάμει τῆς ὑποπαραγράφου (v) τῆς παρούσης παραγράφου, ἐὰν ἡ μήτηρ εἶναι χήρα κατὰ τὸν χρόνον τῆς χορηγήσεως τῆς συντάξεως καὶ ἀκολούθως νυμφευθῇ ἐκ νέου, ἡ τοιαύτη σύνταξις τερματίζεται ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τοῦ νέου γάμου· ἐὰν δὲ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Συμβουλίου καθ' οἷονδήποτε χρόνον ἡ μήτηρ ἔχῃ ἄλλους ἐπαρκεῖς πόρους συντηρήσεως, ἡ σύνταξις αὕτη τερματίζεται ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τὴν ὁποίαν τὸ Συμβούλιον ἤθελεν ὁρίσει·

(γ) σύνταξις χορηγηθείσα εις θῆλυ τέκνον δυνάμει τῆς παρούσης παραγράφου τερματίζεται ὅταν τὸ τέκνον νυμφευθῇ·

(δ) Τὸ Συμβούλιον δύναται νὰ διατάξῃ:

(i) Τὴν συνέχισιν καταβολῆς συντάξεως διὰ τέκνον, τὸ ὁποῖον καίτοι ἔπαυσε δικαιούμενον ταύτης δυνάμει τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, ὑπέστη — καθ' ὃν χρόνον ἐδικαιούτο εις σύνταξιν — πνευματικὴν ἢ σωματικὴν ἀναπηρίαν πιστοποιουμένην ἱατρικῶς καὶ καθιστώσαν αὐτὸ ἀνίκανον νὰ κερδίζῃ τὰ πρὸς τὸ ζῆν.

(ii) τηρουμένων τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων (α) καὶ (γ) τῆς παρούσης ἐπιφυλάξεως, τὴν καταβολὴν συντάξεως διὰ τέκνον τὸ ὁποῖον ἀνεξαρτήτως ἡλικίας κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου τοῦ πατρός του ὑποφέρει ἐκ πνευματικῆς ἢ σωματικῆς ἀναπηρίας πιστοποιουμένης ἱατρικῶς καὶ καθιστώσης αὐτὸ ἀνίκανον νὰ κερδίζῃ τὰ πρὸς τὸ ζῆν:

Νοεῖται ὅτι τὸ Συμβούλιον δύναται, εις ἑκατέραν τῶν περιπτώσεων, νὰ διατάξῃ τὸν τερματισμὸν τῆς συντάξεως καθ' οἷονδήποτε χρόνον ἐὰν ἱκανοποιηθῇ δι' ἱατρικῆς ἀποδείξεως ὅτι ἡ ἀναπηρία ἔπαυσεν ὑφισταμένη ἢ δὲν ἐμποδίζει τὸ ἐν λόγῳ τέκνον νὰ κερδίζῃ τὰ πρὸς τὸ ζῆν.

(2) Οἱ αἰδήποτε συντάξεις πληρωτέαι δυνάμει τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ μειοῦνται κατὰ ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ ἐν τρίτον (1/3) τοῦ ἑτησίου ποσοῦ τοῦ λόγῳ θανάτου καταβαλλομένου ὠφελήματος ὑπὸ μορφήν συντάξεων πληρωτέων δυνάμει τοῦ περὶ Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων Νόμου ἢ παντὸς Νόμου τροποποιούντος ἢ ἀντικαθιστῶντος αὐτόν.

(3) Οἱ αἰδήποτε συντάξεις πληρωτέαι δυνάμει τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, ὁμοῦ μετὰ τοῦ ἑτησίου ποσοῦ παντὸς λόγῳ θανάτου καταβαλλομένου ὠφελήματος ὑπὸ μορφήν συντάξεων πληρωτέων δυνάμει τοῦ περὶ Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων Νόμου ἢ παντὸς Νόμου τροποποιούντος ἢ ἀντικαθιστῶντος αὐτόν, ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει θὰ ὑπερβαίνωσι τὸν κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ θανάτου μισθὸν τοῦ ὑπαλλήλου.

(4) Διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἡ λέξις «τέκνον» σημαίνει τέκνον τὸ ὁποῖον εἶναι κάτω τῆς ἡλικίας τῶν 16 ἐτῶν ἢ τὸ ὁποῖον εἶναι ἄνω τῆς ἡλικίας ταύτης ἀλλὰ κάτω τῆς ἡλικίας τῶν 25 ἐτῶν καὶ φοιτᾷ εἰς σχολήν, κολλέγιον, πανεπιστήμιον ἢ ἄλλο ἐκπαιδευτικὸν ἴδρυμα ἢ ἐξασκεῖται ὑφ' οἷονδήποτε προσώπου δι' οἷονδήποτε ἐπιτήδευμα, ἐπάγγελμα ἢ τέχνην ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας ὥστε νὰ ἀπαιτῆται παρ' αὐτοῦ ν' ἀφιεροῖ εἰς τὴν φοίτησιν ἢ ἐξάσκησιν τὸ σύνολον τοῦ χρόνου του. Ὁ ὁρος περιλαμβάνει:—

(α) Τέκνον γεννηθὲν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ γονέως·

(β) θετὸν ἢ ἐξώγαμον τέκνον γεννηθὲν πρὸ τῆς ἡμερομηνίας τοῦ θανάτου καὶ πλήρως ἢ κυρίως ἐξαρτώμενον ἐκ τοῦ ἀποθανόντος ὑπαλλήλου διὰ τὴν συντήρησίν του· καὶ

(γ) τέκνον υἱοθετηθὲν νομίμως πρὸ τῆς ἡμερομηνίας τοῦ θανάτου καὶ ἐξαρτώμενον ὡς προαναφέρθη.

(5) Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ δὲν ἐφαρμόζονται ἐν περιπτώσει θανάτου ὑπαλλήλου ὅταν ἡ χήρα ἢ τὰ τέκνα αὐτοῦ

ή ἀμφότερα δικαιούνται εἰς συντάξεις δυνάμει τῶν Κανονισμῶν 241Α ἕως 241Κ τῶν παρόντων Κανονισμῶν:

Νοεῖται ὅτι ἐάν αἱ δυνάμει τῶν ὡς εἴρηται Κανονισμῶν 241Α ἕως 241Κ χορηγητέαι συντάξεις εἶναι συνολικῶς μικρότεραι τῶν δυνάμει τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ χορηγητέων συντάξεων, καταβάλλονται αἱ συνολικῶς μεγαλύτεραι συντάξεις.».

4. Οἱ βασικοὶ κανονισμοὶ τροποποιούνται διὰ τῆς προσθήκης εὐθὺς μετὰ τὸν Κανονισμὸν 241 τῶν κάτωθι Κανονισμῶν:

«241Α—(1) Διὰ τοὺς σκοποὺς τῶν Κανονισμῶν 241Α ἕως 241Κ ἐκτὸς ἐάν ἄλλως προκύπτῃ ἐκ τοῦ κειμένου:

‘Μισθός’ σημαίνει τὸν ἐτήσιον μισθὸν ὑπαλλήλου τινός, ὡς οὗτος ἐνεκρίθη ὑπὸ τοῦ Ἐπάρχου συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου ἢ ὁσάκις τοιαύτη ἐγκρισις δὲν εἶναι ἀναγκαῖα, τὸν ἐτήσιον μισθὸν ὑπαλλήλου, ὡς ὁ μισθὸς οὗτος ὠρίσθη ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου καὶ περιλαμβάνει ὁλόκληρον τὸ ποσὸν τοῦ ἐκάστοτε καταβαλλομένου τιμαριθμικοῦ ἐπιδόματος:

Νοεῖται ὅτι ὁ μισθὸς ὑπαλλήλου ὁ ὁποῖος ἤσκησε δικαίωμα ἐκλογῆς δυνάμει τοῦ Κανονισμοῦ 241Κ τῶν παρόντων Κανονισμῶν, μειοῦται κατὰ ἕξ καὶ ἓν τέταρτον τοῖς ἑκατὸν (6 1/4%) διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς συντάξεως αὐτοῦ:

‘ὀρισθεῖσα ἡμέρα’ σημαίνει τὴν ἡμερομηνίαν ἐνάρξεως ἰσχύος τῶν παρόντων Κανονισμῶν

‘συνταξίμος ὑπάλληλος’ σημαίνει ὑπάλληλον ὑπηρετοῦντα ὑπὸ μόνιμον ἰδιότητα ὁ ὁποῖος δικαιούται δυνάμει τοῦ Κανονισμοῦ 222 εἰς σύνταξιν ἐπὶ τῇ ἀφυπηρετήσῃ του

‘συνταξιούχος’ σημαίνει ὑπάλληλον εἰς τὸν ὁποῖον ἐχορηγήθη σύνταξις δυνάμει τῶν παρόντων Κανονισμῶν ἐπὶ τῇ ἀφυπηρετήσῃ του

‘ὕπηρεσία ἀνευ εἰσφορῶν’ σημαίνει ὑπηρεσίαν διὰ τὴν ὁποῖαν ἀρχικαὶ ἢ τελικαὶ εἰσφοραὶ, ὡς ὀρίζονται ἐν τῷ Κανονισμῷ 241Θ δὲν καταβάλλονται

‘ὕπηρεσία μετ’ εἰσφορῶν’ σημαίνει ὑπηρεσίαν κατόπιν τῆς ὀρισθείσης ἡμέρας διὰ τὴν ὁποῖαν κατεβλήθησαν περιοδικαὶ εἰσφοραὶ, ὡς προνοεῖται ἐν τῷ Κανονισμῷ 241Η, ἢ ὑπηρεσίαν διὰ τὴν ὁποῖαν κατεβλήθησαν ἀρχικαὶ εἰσφοραὶ ἢ ἐγένετο συμφωνία πρὸς καταβολὴν τελικῶν εἰσφορῶν δι’ ἀφαιρέσεως ἐκ τοῦ ἐφ’ ἅπαξ ἐπὶ τῆς συντάξεως φιλοδωρήματος, ὡς προνοεῖται ἐν τῷ Κανονισμῷ 241Θ.

(2) Πᾶσα λέξις ἢ πᾶς ὅρος χρησιμοποιούμενος εἰς τοὺς παρόντας Κανονισμοὺς καὶ μὴ ὀριζόμενος ἐν αὐτοῖς ἔχει, ἐκτὸς ἐάν ἄλλως προκύπτῃ ἐκ τοῦ κειμένου, τὴν ὑπὸ τοῦ Κεφαλαίου 10 ἀποδοθεῖσαν εἰς αὐτὸν ἔννοιαν.

241Β. Τηρουμένων τῶν διατάξεων τῶν παρόντων Κανονισμῶν ἐπὶ τῷ θανάτῳ ἄρρενος συνταξίμου ὑπαλλήλου εἰς τὸν ὁποῖον ἐφαρμόζονται οἱ παρόντες Κανονισμοί, ἢ ἄρρενος συνταξιούχου (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένου ὡς ‘ὁ ἀποθανὼν’) χορηγεῖται διὰ τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ—

(α) Ὅταν καταλείπη χήραν, σύνταξις εἰς τὴν χήραν (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένη ὡς ‘σύνταξις χήρας’) καὶ

(β) ὅταν εἶχε σύζυγον καθ’ οἵονδήποτε χρόνον κατόπιν τῆς ὀρισθείσης ἡμέρας (εἴτε ὁ γάμος παρέμεινεν ἐν ἰσχύϊ μέχρι τοῦ θανάτου του εἴτε ὄχι, καὶ εἴτε σύνταξις χήρας χορηγεῖται ἢ δυνατόν νὰ χορηγηθῇ εἴτε ὄχι), σύνταξις

πρός όφελος τών έκ τοῦ γάμου τέκνων καί εἰς ώρισμέναις περιπτώσεις άλλων τέκνων αὐτοῦ ἢ αὐτῆς (έν τοῖς έφεξῆς άναφερομένη ώς 'σύνταξις τέκνων') :

Νοεῖται ότι, διὰ τοὺς σκοποὺς τών παρόντων Κανονισμῶν, δέν λαμβάνεται ὕπ' όψιν γάμος τοῦ άποθανόντος τελεσθεῖς άφ' ότου έπαυσε νά εἶναι ὕπάλληλος, πᾶσα δέ εἰς τοὺς παρόντας Κανονισμοὺς άναφορά εἰς γάμον, σύζυγον, χήραν ἢ τέκνα τοῦ άποθανόντος έρμηνεύεται άναλόγως.

241Γ. Σύνταξις δέν χορηγεῖται δυνάμει τών παρόντων Κανονισμῶν έκτός έάν—

- (α) 'Ο άποθανών ἦτο συνταξιούχος
- (β) ό άποθανών έδικαιοῦτο εἰς τήν χορήγησιν συντάξεως δυνάμει τοῦ Κεφαλαίου 10 (εἴτε τοιαύτη σύνταξις πράγματι έχορηγήθη εἴτε όχι) ἢ
- (γ) ό άποθανών ὕπηρετεῖ άκόμη ώς ὕπάλληλος κατά τόν χρόνον τοῦ θανάτου του καί, έάν εἶχε τότε άφυπηρετήσῃ δυνάμει τῆς παραγράφου (δ) τοῦ Κανονισμοῦ 234 θά έδικαιοῦτο εἰς τήν χορήγησιν συντάξεως.

241Δ.—(1) Σύνταξις χήρας δέν χορηγεῖται έάν ἡ χήρα κατά ἢ μετά τόν χρόνον θανάτου τοῦ συζύγου συνέζη μετ' άλλου άνδρός, ἢ έάν μετά τόν θάνατον τοῦ συζύγου ἡ χήρα έπανενυμφεύθη· έάν δέ κατόπιν τῆς χορηγήσεως συντάξεως χήρας ἡ χήρα έπανανυμφευθῇ, ἡ σύνταξις τερματίζεται άπό τῆς ἡμερομηνίας τοῦ νέου γάμου.

(2) Τηρουμένων τών διατάξεων τῆς παραγράφου (1) ἡ σύνταξις χήρας καταβάλλεται άπό τοῦ θανάτου τοῦ συζύγου μέχρι τοῦ θανάτου τῆς χήρας.

241Ε.—(1) 'Η σύνταξις χήρας ὕπολογίζεται—

- (α) έν τῇ περιπτώσει ὕπηρεσίας μετ' εἰσφορῶν, πρὸς έν χιλιοστόν έπτακοσιοστόν έξηκοστόν (1/1760) τοῦ μισθοῦ τοῦ άποθανόντος έπὶ τοῦ όποίου ἡ σύνταξις αὐτοῦ ὕπελογίσθη ἢ θά ὕπελογίζετο δυνάμει τοῦ Κεφαλαίου 10 δι' έκαστον μήνα ὕπηρεσίας μετ' εἰσφορῶν ἢ
- (β) έν τῇ περιπτώσει ὕπηρεσίας άνευ εἰσφορῶν, πρὸς έν τρισχιλιοστόν πεντακοσιοστόν εἴκοστόν (1/3520) τοῦ μισθοῦ τοῦ άποθανόντος έπὶ τοῦ όποίου ἡ σύνταξις αὐτοῦ ὕπελογίσθη ἢ θά ὕπελογίζετο δυνάμει τοῦ Κεφαλαίου 10 δι' έκαστον μήνα ὕπηρεσίας άνευ εἰσφορῶν:

Νοεῖται ότι, έάν ό συντάξιμος ὕπάλληλος εἶχε, κατά τόν χρόνον τοῦ θανάτου ἢ τῆς άφυπηρετήσεώς του δυνάμει τῆς παραγράφου (δ) τοῦ Κανονισμοῦ 234 συμπληρώσει ὕπηρεσίαν δέκα ἢ περισσότερών έτῶν αλλά κάτω τῶν εἴκοσι έτῶν, θεωρεῖται οὗτος ώς συμπληρώσας εἴκοσι έτῶν ὕπηρεσίαν, ἡ δέ προστεθεῖσα περίοδος ὕπηρεσίας θεωρεῖται ώς ὕπηρεσία μετ' εἰσφορῶν ώς καθορίζεται έν τῷ Κανονισμῷ 241Α. 'Εάν όμως ἡ χρονική διαφορά μεταξύ τῆς ἡλικίας του κατά τόν χρόνον τοῦ θανάτου ἢ τῆς άφυπηρετήσεώς του δυνάμει τῆς παραγράφου (δ) τοῦ Κανονισμοῦ 234 καί τῆς συμπληρώσεως τῆς ἡλικίας ὕποχρεωτικῆς άφυπηρετήσεώς αὐτοῦ προστιθεμένη εἰς τήν περίοδον τῆς ὕπηρεσίας του εἶναι κάτω τῶν εἴκοσι έτῶν, τὸ μικρότερον τοῦτο χρονικόν διάστημα ὕποκαθιστᾷ πᾶ εἴκοσι έτη κατά τόν ὕπολογισμόν τῆς καταβλητέας συντάξεως:

Νοείται περαιτέρω ότι εν ούδεμιᾷ περιπτώσει ἡ σύνταξις χήρας δύναται νὰ υπερβῇ πὰ τρία ὄγδοα τῆς πλήρους συντάξεως τοῦ ἀποθανόντος.

(2) Ἡ σύνταξις χήρας συνταξιούχου ἀφυπηρετήσαντος πρὸ τῆς ὁριοθετήσης ἡμέρας εἶναι τὸ ἐν τέταρτον τῆς εἰς αὐτὸν καταβαλλομένης συντάξεως κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν τοῦ θανάτου του, ἐξαιρουμένου τοῦ τιμαριθμικοῦ ἐπιδόματος.

(3) Ἡ ἐλαχίστη δύναμις τῆς παραγράφου (2) καταβλητέα σύνταξις εἶναι πεντήκοντα δύο λίραι (₺52) ἐτησίως. Τὸ αὐτὸ ἐλάχιστον ποσὸν ἐφαρμόζεται εἰς τὴν δύναμις τῆς παραγράφου (1) καταβλητέαν σύνταξιν ἀλλ' αὐξάνεται διὰ τῆς προσθήκης ποσοῦ ἴσου πρὸς εἴκοσι καὶ ἑξὶ λίρας (₺26) ἐτησίως πολλαπλασιαζομένης ἐπὶ τὸ πηλίκον τῆς διαιρέσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μηνῶν ὑπηρεσίας ὡς πρὸς τοὺς ὁποίους κατεβλήθησαν εἰσφοραὶ διὰ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μηνῶν τῆς συνολικῆς ὑπηρεσίας ἢ ὁποία λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν κατὰ τὸν ὑπολογισμόν τῆς συντάξεως.

241 ΣΠ.—(1) Σύνταξις τέκνων χορηγεῖται ἐὰν ὑφίστανται τέκνα δικαιούμενα εἰς ταύτην καὶ καταβάλλεται ἐφ' ὅσον χρόνον ταῦτα δικαιούνται.

(2) Τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ τέκνα δικαιούμενα εἰς σύνταξιν εἶναι τέκνα τοῦ ἀποθανόντος ἢ τέκνα συζύγου αὐτοῦ ὡς ὀρίζεται εἰς τὴν παράγραφον (6).

(3) Δὲν δικαιούνται εἰς σύνταξιν τέκνων ἐπὶ τῇ θάσει τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ—

(α) Τέκνα τοῦ ἀποθανόντος γεννηθέντα μετὰ πάροδον δέκα μηνῶν ἀφ' ὅτου οὗτος ἔπαυσε νὰ εἶναι ὑπάλληλος ἢ υἱοθετηθέντα ὑπ' αὐτοῦ ἀφ' ὅτου οὗτος ἔπαυσε νὰ εἶναι ὑπάλληλος·

(β) τέκνα συζύγου τοῦ ἀποθανόντος γεννηθέντα ἐντὸς δέκα μηνῶν, μετὰ τὴν διάλυσιν τοῦ γάμου ἢ υἱοθετηθέντα, μετὰ τὴν διάλυσιν τοῦ γάμου ἢ ἀφ' ὅτου ὁ ἀποθανὼν ἔπαυσε νὰ εἶναι ὑπάλληλος.

(4) Τηρουμένων τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου (3), δὲν χορηγεῖται σύνταξις διὰ—

(α) Ἐξώγαμον τέκνον τοῦ ἀποθανόντος· ἢ

(β) θετὸν τέκνον τοῦ ἀποθανόντος καὶ τέκνον συζύγου αὐτοῦ· ἢ

(γ) θετὸν, υἱοθετηθὲν ἢ ἐξώγαμον τέκνον συζύγου αὐτοῦ, ἐκτὸς ἐὰν τὸ τέκνον ἐξηρτᾷτο πλήρως ἢ κυρίως ἐκ τοῦ ἀποθανόντος κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου αὐτοῦ.

(5) Δὲν χορηγεῖται σύνταξις τέκνων διὰ θῆλυ τέκνον τὸ ὁποῖον κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου τοῦ ἀποθανόντος ἦτο ἔγγαμον, καὶ σύνταξις τέκνων χορηγηθεῖσα διὰ θῆλυ τέκνον τερματίζεται ὅταν τοῦτο νυμφευθῇ.

(6) Διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ὁ ὅρος 'τέκνον' ἔχει τὴν εἰς τὸν ὅρον τοῦτον ἀποδιδόμενην ἔννοιαν ὑπὸ τῆς παραγράφου (4) τοῦ Κανονισμοῦ 230Α.

(7) Ἀνεξαρτήτως τῶν προηγουμένων διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ τὸ Συμβούλιον δύναται νὰ διατάξῃ:

(1) Τὴν συνέχισιν καταβολῆς συντάξεως τέκνων διὰ τέκνον τὸ ὁποῖον, καίτοι ἔπαυσε δικαιούμενον ταύτης δύναμις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, ὑπέστη καθ' ὃν χρόνον ἐδι-

καιούτο εις σύνταξιν τέκνων, πνευματικήν ή σωματικήν αναπηρίαν, πιστοποιουμένην ιατρικώς, καί καθιστώσαν τοῦτο ἀνίκανον νά κερδίζη τά πρὸς τὸ ζῆν·

- (ιι) τὴν καταβολὴν συντάξεως τέκνων διὰ τέκνον τὸ ὁποῖον ἀνεξαρτήτως ἡλικίας κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου τοῦ πατρὸς του ὑποφέρει ἐκ πνευματικῆς ή σωματικῆς ἀναπηρίας πιστοποιουμένης ιατρικώς καί καθιστάσης αὐτὸ ἀνίκανον νά κερδίζη τά πρὸς τὸ ζῆν·

Νοεῖται ὅτι τὸ Συμβούλιον δύναται, εἰς ἑκατέραν τῶν περιπτώσεων, νά διατάξη τὸν τερματισμὸν τῆς συντάξεως καθ' οἷονδήποτε χρόνον ἔαν ἱκανοποιηθῇ δι' ιατρικῆς ἀποδείξεως ὅτι ἡ ἀναπηρία ἔπαυσεν ὑφισταμένη ή δὲν ἐμποδίζει τὸ ἐν λόγῳ τέκνον νά κερδίζη τά πρὸς τὸ ζῆν.

241Ζ.-(1) Μία μόνον σύνταξις τέκνων χορηγεῖται διὰ τὴν ὑπηρεσίαν οἰουδήποτε ὑπαλλήλου ἀλλὰ—

- (α) Τὸ ποσοστὸν αὐτῆς ποικίλλει ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν εἰς αὐτὴν δικαιουμένων τέκνων καί
 - (β) καταβάλλεται εἰς τὸ πρόσωπον ή τὰ πρόσωπα καί κατὰ τοιαῦτα τμήματα ὡς τὸ Συμβούλιον ἤθελεν ὀρίσει· καί
 - (γ) τὸ πρόσωπον εἰς τὸ ὁποῖον ἄπασα ή οἷονδήποτε τμήμα αὐτῆς καταβάλλεται, χρησιμοποιεῖ τὸ εἰς αὐτὸ καταβληθὲν ποσόν, ἀνευ διακρίσεως, πρὸς ὄφελος ἀπάντων τῶν τέκνων τὰ ὁποῖα δικαιούνται εἰς αὐτὴν ή πρὸς ὄφελος ἐκείνων ἐξ αὐτῶν ὡς τὸ Συμβούλιον ἤθελεν ὀρίσει.
- (2) Ὅταν ὁ ἀποθανὼν δὲν καταλείπη χήραν, ή, ἔαν καταλείπη χήραν, μετὰ τὸν θάνατον αὐτῆς, τὸ ἐτήσιον ποσοστὸν συντάξεως τέκνων εἶναι—
- (α) Ἐφ' ὅσον τὰ εἰς αὐτὴν δικαιούμενα τέκνα εἶναι τρία ή πλείονα κατὰ πενήκοντα τοῖς ἑκατὸν (50%) μεγαλύτερον τῆς συντάξεως ή ὁποῖα θὰ καταβάλλετο εἰς τὴν χήραν·
 - (β) ἐφ' ὅσον τὰ εἰς αὐτὴν δικαιούμενα τέκνα εἶναι δύο, ἴσον πρὸς τὴν σύνταξιν ή ὁποῖα θὰ καταβάλλετο εἰς τὴν χήραν·
 - (γ) ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ἐν μόνον εἰς αὐτὴν δικαιούμενον τέκνον, πὸ ἡμισὺ τῆς συντάξεως ή ὁποῖα θὰ καταβάλλετο εἰς τὴν χήραν.
- (3) Ὅταν ὁ ἀποθανὼν καταλείπη χήραν, τὸ ἐτήσιον ποσοστὸν τῆς συντάξεως τέκνων διαρκούσης τῆς ζωῆς αὐτῆς εἶναι—
- (α) Ἐφ' ὅσον τὰ εἰς αὐτὴν δικαιούμενα τέκνα εἶναι τρία ή πλείονα, ἴσον πρὸς τὴν καταβλητέαν εἰς τὴν χήραν σύνταξιν·
 - (β) ἐφ' ὅσον τὰ εἰς αὐτὴν δικαιούμενα τέκνα εἶναι δύο, τὰ δύο τρίτα (2/3) τῆς καταβλητέας εἰς τὴν χήραν συντάξεως·
 - (γ) ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ἐν μόνον εἰς αὐτὴν δικαιούμενον τέκνον, τὸ ἐν τρίτον τῆς καταβλητέας εἰς τὴν χήραν συντάξεως.
- (4) Διὰ τὴν ἐν τῇ παραγράφῳ (2) ἀναφερομένην σύνταξιν ή ὁποῖα θὰ καταβάλλετο εἰς τὴν χήραν καί τὴν ἐν τῇ παραγράφῳ (3) ἀναφερομένην καταβλητέαν εἰς τὴν χήραν σύνταξιν ἐφαρμόζονται αἱ ἐν τῇ παραγράφῳ (3) τοῦ Κανονισμοῦ 241Ε διατάξεις.

241Η.-(1) Τὰ ἀκόλουθα πρόσωπα (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερόμενα ὡς ἐισφορεῖς) καταβάλλουσιν εἰσφοράς ἰσυνάμει τοῦ πα-

ρόντος Κανονισμού (έν τοις έφεξής αναφερομένας ώς 'περιοδικαί εισφοραί') :

- (α) Πās άρρην υπάλληλος ό όποιος κατά την όρισθείσαν ήμέραν ήτο συντάξιμος υπάλληλος και ό όποιος δέν άσκει τό δικαίωμα έκλογής όπως μη ύπαχθη είς τάς διατάξεις τών παρόντων Κανονισμών
- (β) πās άρρην υπάλληλος έν τη ύπηρεσία (είτε κατά την όρισθείσαν ήμέραν είτε μετά ταύτην) ό όποιος καθίσταται συντάξιμος υπάλληλος καθ' οίονδήποτε χρόνον μετά την όρισθείσαν ήμέραν.

(2) Αί περιοδικαί εισφοραί υπό εισφορέως δυνάμει του παρόντος Κανονισμού είναι πρόσ έν και τρία τέταρτα τοις έκατόν του έκάστοτε μισθού αυτού και καταβάλλονται—

- (α) Έν τη περιπτώσει εισφορέως, ό όποιος διετελεί έν τη ύπηρεσία κατά την όρισθείσαν ήμέραν, από της όρισθείσης ήμέρας μέχρις ότου παύση νά είναι υπάλληλος
- (β) έν τη περιπτώσει εισφορέως ό όποιος καθίσταται εισφορέυς καθ' οίονδήποτε χρόνον μετά την όρισθείσαν ήμέραν, από της ήμέρας κατά την όποιαν καθίσταται συντάξιμος υπάλληλος μέχρις ότου παύση νά είναι υπάλληλος
- (γ) από της εφαρμογής του αναλογικού συστήματος (Νόμος 41/1980) ή εισφορά συνταξίμου δημοτικού υπαλλήλου διά σύνταξιν χήρας και τέκνων μειούται κατά έν επί τοις έκατόν επί του ποσού τών συνταξίμων άπολαθών αυτού, μη λαμβανομένων όμως ύπ' όψιν συνταξίμων άπολαθών πέραν του άνωτάτου όρίου άσφαλιστέων άποδοχών.

(3) Αί περιοδικαί εισφοραί υπολογίζονται επί του μηνιαίου μισθού του εισφορέως κατά προσέγγισιν του πλησιεστέρου πολλαπλασίου τών πέντε μίλς.

(4) Έάν εισφορέυς διατελή έπ' άδεία μετ' ήλαττωμένων άπολαθών ή άνευ άπολαθών ή διατελή έν διαθεσιμότητι, εισφέρει ούτος κατά τό έν τη παραγράφω (2) καθοριζόμενον ποσοστόν.

(5) Η ύποχρέωσις διά περιοδικάς εισφοράς δημιουργείται ήμερησίως και αί εισφοραί αύται άφαιρούνται έκ τών άπολαθών του εισφορέως, εάν δέ διαρκούσης χρονικής περιόδου άδείας άνευ άπολαθών εισφορέυς δέν καταβάλη τάς εισφοράς του τό ποσόν τών καθυστερημένων εισφορών του άφαιρείται έκ τών καταβλητέων είς αυτόν κατόπιν της τοιαύτης άδείας άπολαθών είς τοιαύτας δόσεις οίās ό Δήμαρχος ήθελεν είς έκάστην περίπτωσιν όρίσει.

(5) Άνεξαρτήτως τών διατάξεων της παραγράφου (2) ούδεις εισφορέυς ύποχρεούται νά καταβάλη ποσόν αντιπροσωπεύον περισσότερας τών τετρακοσίων τεσσαράκοντα μηνιαίων εισφορών, λαμβανομένων ύπ' όψιν και οίονδήποτε εισφορών καταβληθεισών ή θεωρουμένων ως καταβληθεισών δυνάμει του Κανονισμού 241Θ.

241Θ.—(1) Πās εισφορέυς έν τη ύπηρεσία κατά την όρισθείσαν ήμέραν όστις είχε προηγουμένην συντάξιμον ύπηρεσίαν δύναται, εάν έπιθυμή τοϋτο, νά άσκήση άνεικλήτως δικαίωμα έκλογής όπως καταβάλη τάς πληρωτέας εισφοράς δι' οίανδήποτε χρονικήν περίοδον συμπληρωμένων μηνών τοιαύτης προηγουμένης ύπηρεσίας έν τοιαύτη δέ περιπτώσει ή σύνταξις

διά την προηγούμενην ταύτην υπηρεσίαν υπολογίζεται επί τη θάσει του έν τη παραγράφω (α) της παραγράφου 1 του Κανονισμού 241Ε καθοριζομένου ποσοστού.

(2) Το έν τη παραγράφω (1) αναφερόμενον δικαίωμα έκλογής άσκειται έντός χρονικής περιόδου τριών μηνών από της δημοσιεύσεως των παρόντων Κανονισμών δι' έγγραφου άπευθυνομένου προς τόν Δήμαρχον και καθορίζοντος την χρονικήν περίοδον υπηρεσίας διά την οποίαν ό υπάλληλος επιθυμεί νά καταβάλη τās πληρωτέας εισφοράς και την μέθοδον διά της όποιας επιθυμεί νά καταβάλη τās εισφοράς ταύτας.

(3) Τηρουμένων των διατάξεων της υποπαραγράφου (γ) της παραγράφου (2) του Κανονισμού 241Η, αί διά προηγούμενην υπηρεσίαν εισφοραί είναι προς έν και τρία τέταρτα τοίς εκατόν του κατά τόν χρόνον της καταβολής μισθού του εισφορέως δι' έκαστον συμπεπληρωμένον έτος προηγούμενης υπηρεσίας και κατ' άναλογίαν δι' έκαστον συμπεπληρωμένον μήνα προηγούμενης υπηρεσίας διά τούς όποιους ούτος επιθυμεί νά καταβάλη εισφοράς. Αί εισφοραί αύται δύνανται νά καταβληθώσι διά πληρωμής έφ' όπαξ είτε κατά τόν χρόνον της άσκήσεως του δικαιώματος έκλογής (έν τοίς έφεξής αναφερομένης ως 'άρχική εισφορά') είτε δι' αφαιρέσεως έκ του έφ' όπαξ επί της συντάξεως φιλοδωρήματος κατά τόν χρόνον της άφυπηρετήσεως ή του θανάτου (έν τοίς έφεξής αναφερομένης ως 'τελική εισφορά').

(4) Έάν υπάλληλος ό όποιος κατά την όρισθεϊσαν ήμέραν ήτο συντάξιμος υπάλληλος άποθάνη έντός χρονικής περιόδου τριών μηνών από της έν λόγω ήμέρας χωρίς νά έχη άσκήσει δικαίωμα έκλογής δυνάμει της παραγράφου (2), θεωρείται ούτος ως άσκήσας τό τοιοϋτο δικαίωμα δια τό σύνολον της προηγούμενης συνταξίμου υπηρεσίας του και αί καταβλητέαι εισφοραί αφαιρούνται έκ του δυνάμει του Κανονισμού 232 καταβλητέου εις τούς έξαρτωμένους αύτου φιλοδωρήματος.

(5) Πās υπάλληλος έχων προηγούμενην υπηρεσίαν δυναμένην νά λογισθῇ διά σκοπούς συντάξεως ο όποιος έν τῷ μέλλοντι καθίσταται συντάξιμος υπάλληλος και ό όποιος επιθυμεί νά καταβάλη εισφοράς δι' οίανδήποτε χρονικήν περίοδον συμπεπληρωμένων μηνών τοιαύτης προηγούμενης υπηρεσίας, δύναται, έντός ενός μηνός άφ' ότου καθίσταται συντάξιμος υπάλληλος ή έντός ποσαύτης περαιτέρω χρονικής περιόδου όσην ό Δήμαρχος ήθελεν έν οίανδήποτε ειδική περιπτώσει έπιτρέψει, νά άσκήση άννεκκλήτως δικαίωμα έκλογής όπως καταβάλη τās καθωρισμένες εισφοράς διά την υπηρεσίαν ταύτην, έν τοιαύτη δέ περιπτώσει αί καθωρισμένοι εισφοραί καταβάλλονται κατά τόν αυτόν τρόπον και χρόνον ως διαλαμβάνει ή παράγραφος (3), και ή σύνταξις διά την προηγούμενην ταύτην υπηρεσίαν υπολογίζεται επί τη θάσει και έν τη υποπαραγράφω (α) της παραγράφου (1) του Κανονισμού 241Ε καθοριζομένου ποσοστού. Η τοιαύτη έκλογή γίνεται κατά τόν αυτόν τρόπον ως ή δύναμει της παραγράφου (2) έκλογή.

241Ι.-(1) Έάν—

(α) Εισφορεύς, ό όποιος κατέβαλε περιοδικάς εισφοράς, άποθάνη ή παύση νά είναι υπάλληλος και δέν είχε νυμφευθῇ καθ' όλην την χρονικήν περίοδον της υπηρεσίας του διά την οποίαν κατεβλήθησαν εισφοραί· ή

- (β) εισφορέυς, ὁ ὁποῖος κατέβαλε περιοδικὰς εισφορὰς ἀποθάνῃ ἢ παύσῃ νὰ εἶναι ὑπάλληλος ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας ὥστε νὰ μὴ δικαιούται εἰς τὴν χορήγησιν συντάξεως δυνάμει τοῦ Κεφαλαίου 10,

τὸ σύνολον τῶν περιοδικῶν εισφορῶν τοῦ καὶ πᾶσα ἀρχικὴ εἰσφορὰ τὴν ὁποίαν κατέβαλεν ἐπιστρέφονται εἰς αὐτὸν ἢ, ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως, εἰς τοὺς ἐξαρτωμένους αὐτοῦ.

(2) Ἐὰν ἡ σύζυγος εισφορέως ὅστις κατέβαλε περιοδικὰς εισφορὰς προαποθάνῃ αὐτοῦ, οὗτος δέ, χωρὶς νὰ συνάψῃ ἄλλον γάμον, ἀποθάνῃ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ἢ ἀφυπηρετήσῃ, αἱ ἀπὸ τοῦ θανάτου τῆς συζύγου τοῦ καταβληθεῖσαι ὑπ' αὐτοῦ περιοδικαὶ εἰσφοραὶ ὥς καὶ πᾶσα καταβληθεῖσα ἀρχικὴ εἰσφορὰ ἐπιστρέφονται εἰς αὐτόν, ἢ, ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως, εἰς τοὺς ἐξαρτωμένους αὐτοῦ.

(3) Ὅταν διὰ προηγουμένην ὑπηρεσίαν εισφορέως θὰ κατεβάλλετο τελικὴ εἰσφορὰ δι' ἀφαιρέσεως ἐκ τοῦ ἐφ' ἅπαξ ἐπὶ τῆς συντάξεως φιλοδωρήματος ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ἢ ἐπὶ τῇ ἀφυπηρετήσῃ του ἐπὶ συντάξει, δὲν καταβάλλεται τοιαύτη τελικὴ εἰσφορὰ ὅταν οὗτος εἶναι ἄγαμος κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου ἢ τῆς ἀφυπηρετήσεώς του ἢ ὅταν συνταξίς εἰς τὴν χήραν αὐτοῦ δὲν εἶναι καταβλητέα.

(4) Ὅσῳκις οἰαιδῆποτε εἰσφοραὶ δέον νὰ ἐπιστραφῶσι δυνάμει τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἐπιστρέφονται αὗται μεθ' ἁπλοῦ τόκου πρὸς τοσοῦτον ἐπιτόκιον ὅσον τὸ Συμβούλιον ἤθελεν ἐκάστοτε καθορίσει.

(5) Ἀπασαὶ αἱ δυνάμει τοῦ Κανονισμοῦ 241Η περιοδικαὶ εἰσφοραὶ ὥς καὶ ἅπασα αἱ δυνάμει τοῦ Κανονισμοῦ 241Θ ἀρχικαὶ καὶ τελικαὶ εἰσφοραὶ εἰσρέουν εἰς τὸ Ταμεῖον Συντάξεων καὶ Φιλοδωρημάτων.

241Κ. Τηρουμένης πάσης ἄλλης διατάξεως αὐτῶν οἱ παρόντες Κανονισμοὶ ἐφαρμόζονται—

- (α) Εἰς πάντα ἄρρενα ὑπάλληλον ἐν τῇ δημοτικῇ ὑπηρεσίᾳ ὁ ὁποῖος κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν ἡμέραν ἦτο συντάξιμος ὑπάλληλος:

Νοεῖται ὅτι—

Πᾶς τοιοῦτος ὑπάλληλος δύναται, ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῶν παρόντων Κανονισμῶν, νὰ ἀσκήσῃ ἀνεκκλήτως, δι' ἐγγράφου ἀπευθυνομένου πρὸς τὸν Δῆμαρχον, δικαίωμα ἐκλογῆς ὅπως μὴ ὑπαχθῇ εἰς τὰς διατάξεις τῶν παρόντων Κανονισμῶν.

- (β) εἰς πάντα ἄρρενα ὑπάλληλον ἐν τῇ δημοτικῇ ὑπηρεσίᾳ (εἴτε κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν ἡμέραν εἴτε μετὰ ταύτην) ὁ ὁποῖος καθίσταται συντάξιμος μετὰ τὴν ὁρισθεῖσαν ἡμέραν.»

5. Ἡ ἰσχὺς τῶν παρόντων Κανονισμῶν θεωρεῖται ὡς ἀρξαμένη τὴν 1ην Ἰανουαρίου, 1977.

Οἱ ἄνω Κανονισμοὶ ἐνεκρίθησαν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

(Υ.Ε. 650/59/3.)